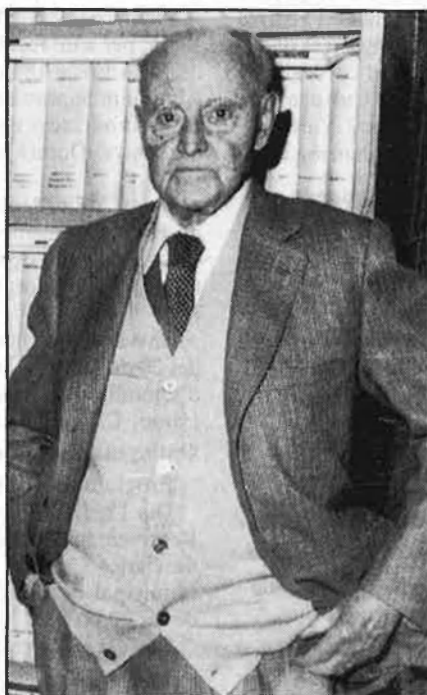

Els articles i assaigs polítics

Entre l'any 1921 i el 1936, i més tard —en els anys seixanta des de les pàgines de «Serra d'Or»— Joan Vicens Foix escrigué un bon aplec d'articles polítics que ara han vist la llum en un sol volum.

Francesc Parcerisas

És molt el que s'ha escrit sobre el catalanisme, doctrina política, i molt encara el que queda per escatir. Sota el catalanisme han existit corrents diversos i tendències dispars i una de les rêmores més importants de cert tipus d'interpretació històrica ha estat la d'assimilar-lo sense gaire més especificacions al conservadorisme de la dreta. En el terreny polític-literari l'obra periodística i ideològica de J.V. Foix, que ara es publica aplegada com a volum tercer de les seves obres completes sota el títol «Articles i assaigs polítics» (Edicions 62, 1986) és absolutament cabdal. El volum inclou textos de col·laboracions publicades majorment entre els anys 1921 i 1936 a les pàgines de «Monitor», «La Publicitat», «L'amic de les arts» i posteriorment a «Serra d'Or», que corresponen a tres etapes que, segons el prologuista i curador de l'edició, Manuel Carbonell, són clarament diferenciables.

J. V. Foix.

La primera aniria de l'any 1921 al 1927 i correspondria principalment a les seves col·laboracions a «Monitor», que deixà d'editar-se pel gener de 1923. Aquesta és l'època en què Foix dirigeix el Butlletí del Partit d'Acció Catalana i n'és redactor destacat. La segona etapa, abastaria del 1927 al 36 i estaria definida com a l'època de «La Publicitat», són anys de descomposició de la Dictadura de Primo de Rivera i de creixement del feixisme europeu. I la tercera, d'inicis dels anys seixanta, se centraria en les seves col·laboracions a «Serra

d'Or». Segons Carbonell, aquests textos es codifiquen ideològicament en la primera etapa, que és l'etapa fundacional respecte a la formació del pensament catalanista de J.V. Foix, i després pateixen només modificacions que ajuden a ajustar aquesta doctrina a les circumstàncies i esdeveniments històrics del moment, però sense que s'introdueixin canvis o reformes substancials. Cal advertir, aquí, del to forçadament esbiaixat que sobre manifestacions d'aquesta mena imposa el franquisme en allò que respecta als articles de la darrera etapa. Així, «La revolució catalanista» de 1934, en col·laboració amb Josep Carbonell, no ha de ser considerada una obra conjuntural, sinó una pedra de toc que aplega una doctrina llargament madurada durant més de deu anys.

Segons Carbonell el substrat doctrinal principal és el catalanisme de Prat de la Riba, al qual cal sumar la influència de Maurras i el miratge del feixisme italià, de poca durada. La preocupació lingüística amb el seu atac al trànsfuga Eugeni d'Ors o la polèmica amb Josep Pla a les pàgines de Monitor, el tarannà federalista, els dubtes sobre una confederació ibèrica i la idea de l'adveniment de la república com a solució redemptora del jou castellà, semblen les preocupacions més constants.

La lectura d'aquest recull suposarà per a molts el replantejament d'un dels fons polítics més seductors del noucentisme: la peculiaríssima amalgama foixiana d'agermanar l'ideal de la tradició clàssica, és a dir, del romanticisme nacionalista, i l'ideal de les aspiracions renovadores i modernitzadores inevitables en un estat català republicà i federal. □

NOU PREU D'EL TEMPS

A partir del número 82, els números ordinaris d'EL TEMPS es venen al preu de 160 pessetes, amb l'increment que correspon a l'Impost pel Valor Afegit (IVA).

Tant les subscripcions que vencen a partir d'ara, com les noves, encara que estiguen fetes abans de l'1 de gener, duren aplicat l'increment corresponent.

El preu de subscripció, incloent-hi IVA i descompte als subscriptors, és de 17.400 pessetes (anual).